

ANTIMAFIJA 2-3psl.

**KODĖL SEIMO
PIRMININKĖ KAMUOJA
BEPRASMYBĖ?**

**PREMJERUI NEDERA
MELUOTI.
KELI KLAUSIMAI
A. KUBILIUI**

KANDIDATAI 4-5psl.

SAULIUS STOMA:
Lietuvos didžiausia problema,
kad svarbiausioms institucijoms
vadovauja prisitaikėliai.

RINKIMAI 5psl.

NERINGA VENCKIENĖ
AURELIJA STANCIKIENĖ
GINTARAS DRUČKUS
ALGIRDAS PATAČKAS
ZENONAS ŽYMANČIUS
SAULIUS STOMA
DAINIUS DANILEVIČIUS
JONAS VARKALA
AUDRONĖ SKUČIENĖ

ATGARSIAI 6psl.

ZITA ČEPAITĖ:
Atgal į ne savą Lietuvą
ne savo noru?

MINDAUGAS PELECKIS:
Jungtinė Karalystė
traukiasi iš EUROPOS
SĄJUNGOS

MUZIKA 7psl.

**LEONARDAS
PILKAUSKAS:**
„Grįžau tiesiog muzikuoti“

SĄSKAMBIAI 8psl.

Šimtinę įbrukti –
gal neatsargu:
Supyks!..
Bet pralošt jam gali!
Ir reikalas tavo praslys
kaip ledu,
Ir pirštai nebus sutepti.

Maironis

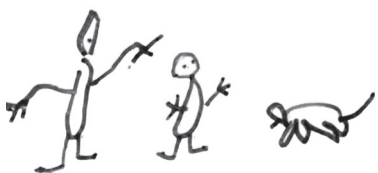

foto: Artūnas Matukas

BAIMĖS VALDOMI

Tomas Viluckas

Garso įrašas, kuriame Seimo pirmininkė Irena Degutienė visuomenininkams prislėgtu balsu dėsto apie padėtį valstybėje, turėtų įvairyti pesimizmo dozę ne vienam šalies piliečiui.

Stebina ne patys faktai apie kone visuotinę sekimą, „nulinį“ generalinį prokurorą, nežabotą prezidentūros įtaką politiniams procesams šalyje. Apie šiuos dalykus jau ne vienerius metus kalbama tiek viešojoje erdvėje, tiek politikų, visuomenininkų bei žurnalistų sluoksniuose, tad, atrodytų, nieko nauja tarsi ir nesužinojome. Tiksliau pasa-

kus – esame prie šių reiškinių įpratę.

Tačiau kaip jaustis paprastam Lietuvos piliečiui, kai jis girdi naujieną, kad būti antru žmogumi valstybėje yra „blefas“? Ką jis turėtų galvoti, kai šalies nr. 2 sakosi, jog „jaučia beprasmybę“, nesupranta, ką veikia užimame poste, negali „nieko pakeisti“, pagaliau, kad Seimo pirmininkės partinė priklausomybė supančioja jai kojas ir rankas?

Tai reiškia nei daug, nei mažai – šioje šalyje svarbiausius postus yra užsėdę politiniai impotentai. Jie jau pavargę nuo valdžios grandinių, nesugeba atlikti jokio veiksmo, kuris leistų mūsų valstybėje demokratijos nepainioti su demagogija. Jie neišgali generuoti jokios idėjos ir vizijos,

nes butaforinės valdžios regalijos ir galimybės yra brangesnės nei pamatinės vertybės, dėl kurių galima apskritai kalbėti apie valstybę.

Ir dar. „Visi gyvena baimėje“, – teigia Seimo pirmininkė I. Degutienė. Ir ji bijo, kad bus išvadinta „durna“, „paranojike“, „boba“. Pasirodo, kad tik tokia tiesos kaina – būti kažkaip išvadintu... Kaip galime įsitikinti, bijoma net šito. Kitaip tariant – bijoma savo paties baimių.

Ta pati baimė neleidžia I. Degutienei viešai prabilti, o ne dejuoti visuomenininkų būrelyje, palikti partiją, kuri ją varžo, pasitraukti iš posto, kuriame negalima „nieko pakeisti“. Juk šalies politika nieko nepraras, jei iš jos pasitrauks fobijų užvaldytas žmo-

gus.

Deja, po farso, kurį vadiname rinkimais, padėtis nesikeis. Galios centras tik dar labiau susitelkė, o politinėje scenoje vienas marionetes pakeis kitos. Vėl turėsime Seimo pirmininką, kuris tik mokės tvarkingai vesti posėdžius, ir premjerą, kuris, radęs „blakę“, tylomis sutrėkš ją plaktuku. Politiniai impotentai toliau naujuosius baudžiauninkus maitins skylėto biudžeto išėdomis, nes šie, įtikėję formulės 1509 magiška galia, net nesuka sau galvos dėl kažkokių teismų, prokurorų ar saugumiečių galių.

Juk laisvės kaina – išsivadavimas iš savo baimės.

KODĖL SEIMO PIRMININKĘ KAMUOJA BEPRASMYBĖ?

Ekspertai.eu

Klausantis Seimo pirmininkės Irenos Degutienės žodžių išryškėja vaizdas, kurį sunku vertinti kitaip, negu šiurpią diagnozę Lietuvos valstybei: 23-iais nepriklausomybės metais ji didžiuliu tempu mutuoja į autoritarinį režimą.

Seimas yra bejėgis ir virtęs apgailėtina dekoracija, kuri tik pridengia faktą, kad šalyje, vadinamoje parlamentine respublika, viskas valdoma komandomis iš „Baltųjų rūmų“ – prezidentūros. Joms – o ne įstatymams – paklūsta Generalinė prokuratūra (GP), Valstybės saugumo departamentas (VSD), teismai. VSD naudojamas kaip įrankis, įtvirtinant šią antikonstitucinę galią, ir veikia prieš savo valstybės piliečius.

Niekam iš aukščiausio rango tarnautojų nepasirodė svarbu pasiaiškinti visuomenei dėl žinios, kad vyksta antikonstitucinis valstybės užvaldymas, o Seimo pirmininkę ir jos šeimą seka VSD.

Apie tai daugiau rašėme publikacijoje „Kada tauta praragės arba kam skambina varpai“.

Sulaukėme daugybės laiškų, kuriuose skaitytojai siūlė šį įrašą viešinti. Ji ir paviešinoje „Ekspertai.eu“ portale.

Visiškai atvirksčiai – nutylėti ir apsimesti, kad nieko neįvyko – nusprendė aukščiausi valstybės pareigūnai.

Seimo pirmininkė I. Degutienė per savo atstovą spaudai Juozą Ruzgį pareiškė, kad nekomentuoja „purvinių technologijų“.

Prezidentė Dalia Grybauskaitė per savo atstovę Daivą Ulbinaitę – kad nekomentuoja „rašinių“. Seimo Nacionalinio saugumo ir gynybos komiteto pirmininkas Arvydas Anušauskas – kad nekomentuoja „dalykų, kurių kilmės nežino“.

Pagaliau premjeras Andrius Kubilius taip pat atsisako komentuoti Seimo Pirmininkės I. Degutienės pokalbio su visuomenininkais ištrauką, kurioje ji skundžiasi Prezidentės neva autoritariniais valdymo metodais, nes tai, jo teigimu, yra purvinos juodosios technologijos.

„Aš tikrai nekomentuju tariamų pokalbių (...), aš tai traktuojau kaip purvinas juodąsias technologijas. Tariami įrašai yra skelbiami internetinėje svetainėje „Ekspertai.eu“. Noriu priminti, kad vienas iš šio puslapio vadovų yra taip pat ir partijos „Drąsos kelias“ vienas iš kandidatų. Tokias juodąsias technologijas naudoja partijos, kurios, matyt, nemano, kad tai kaip nors prieštarautų Lietuvos europietiškos demokratijos tradicijoms“, – pirmadienį po Vyriausybės pasitarimo sakė A. Kubilius ir pridūrė, jog šių „tariamų įrašų“ naudojimas jį skaudžiai nuvilia.

Tad niekam iš aukščiausio rango tarnautojų nepasirodė svarbu pasiaiškinti visuomenei dėl žinios, kad vyksta antikonstitucinis valstybės užvaldymas, o Seimo pirmininkę ir jos šeimą seka VSD. Tarsi tai būtų visiškai natūralus dalykas.

Baisiausia, kad tam tikra prasme jie yra teisūs. Seimo pirmininkė iš esmės nepasakė visiškai nieko naujo – tik patvirtino tai, kas jau seniai akivaizdu daugybei savo galva mąstančių ir politinį Lietuvos gyvenimą

stebinčių žmonių.

Tai liudija šiurpi galerija bylų, nuo kurių tvos-

Bylos – nepradėtos, numarintos, marinamos – yra it pavadys spgliuotu antkakliu, tik laikomi už jo ne šunys, o politinio Lietuvos gyvenimo veikėjai.

kia krauju ir sulaužyta žmonių likimais: pro KGB kontroliuojamo viešbučio langą Baltarusijoje „iškritusio“ ir po mirties Lietuvoje apšmeižto pulkininko Vytauto Pociūno; jaunos klaipėdietės Eglės Kusaitės, kurią kovai su terorizmu didžiules lėšas gaunančio VSD „globa“ atvedė į kalėjimą; Suomijoje politinį prieglobstį nuo VSD persekiojimo gavusių Chadižat ir Maliko Gatajevų ir jų vaikų; politinio prieglobsčio JAV laukiančio Šarūno Paberaliaus, kurį Amerikos teismas atsisakė išduoti Lietuvos teisėsaugai; iškrypėlių galimai išniekintos mažametės Garliavos mergaitės istorija, pažymėta mažiausiai 5 žmonių mirtimis.

Tai aišku ir matant numarintas ar marinamas politinės korupcijos bylas, kur žala valstybei skaičiuojama milijonais: Rubikono juodosios buhalterijos, „Vilniaus – Europos kultūros sostinės“, Lietuvos nacionalinio operos ir baleto teatro rekonstrukcijos, Nacionalinio stadiono statybos, Valdovų rūmų atstatymo, machinacijų išvežant į užsienį perdirbti kraujo plazmą (jomis,

sprendžiant iš Valstybės kontrolės išvadų, užsiėmė ne tik privati įmonė, kurios vadovui neseniai pareikšti įtarimai, bet ir Nacionalinis kraujo centras), nacionalinio vežėjo FlyLAL bankroto ir daugybę kitų. Tarp jų – ir su Viktoru Uspaskich’u siejama „Jangilos“ byla bei Darbo partijos juodosios buhalterijos byla. Todėl ir graudūs verksmai dėl Gazpromu augintinio žygio į Seimą atrodo veidmainiški.

Tai lengva suvokti ir iš fakto, kad nėra iškelta baudžiamoji byla net visą valstybę supurčiusios Leo. LT aferos autoriams. Arba skaitant prezidento Valdo Adamkaus dienoraščius, kuriuose jis atvirai pasakoja, kad davė nurodymus dėl bylų generaliniam prokurorui Algimantui Valantinui ir Vilniaus apygardos teismo pirmininkui Artūriui Šumskui.

Tokios bylos – nepradėtos, numarintos, marinamos – yra it pavadys spygliuotu antkakliu, tik laikomi už jo ne šunys, o politinio Lietuvos gyvenimo veikėjai. Korumpuoti, bet kaip tik tuo ir patogūs, nes lengvai valdomi. Nei jie, nei jų kolegos iš biudžetinių partijų niekada nedarys nieko, kas šiai sistemai paakenktų – tai reikštų jų galą.

Kaip tik todėl jie ir tyli. Kaip tik todėl ir I. Degutienė taip išsigando savo pačios žodžių. Grįžome į sovietmetį: yra dalykų, apie kuriuos galima kalbėtis tik virtuvėse ir tik pusbalsiu.

Siekiant nukreipti dėmesį nuo esmės – to, KĄ įrašė kalba antrasis asmuo valstybėje – dabar bandoma ieškoti intrigų ten, kur jų nėra.

Todėl paaiškiname įrašo atsiradimo aplinkybes.

Jis darytas ne slaptame, o viešame Seimo pirmininkės susitikime su visuomenininkais, kuriame dalyvavo Darius Kuolys, Bronius Genzelis, Alvydas Medalinskas, Liudvika Pociūnienė, Šarūnas Valentinavičius, Audrius Nakas ir kiti. Kad įrašas nėra slaptas, pabrėžėme ir žurnalistams, kuriems jį perdavėme.

Atkreipiame dėmesį, kad Ekspertai.eu įrašinėja visus pokalbius su viešais asmenimis ir pareigūnais dėl vienos priežasties – kad cituodami juos savo publikacijose netyčia neiškraipytų valdžios atstovų pasakytų žodžių.

Susitikimas vyko kovo 28 dieną – kaip tik po pirmojo nesėkmingo Garliavos mergaitės „ėmimo“ kovo 23 dieną, kai pradėjo itin sparčiai vystytis įvykiai, pasibaigę valstybės vardu įvykdytu gegužės 17-osios pogromu Garliavoje ir smurtu prieš mažametę mergaitę bei budėjusius žmones. Tuo metu tai atrodė daug svarbiau, įvykis vijo įvyki, todėl publikacija apie susitikimą su Seimo pirmininke ir nusiakėlė vėlesniam laikui.

Kodėl jį paskelbėme būtent dabar? Prisipažinsime, greičiausiai ši istorija būtų paskelbta gerokai po rinkimų, tačiau dabar tai padaryti įkvėpė ar, tiksliau tariant, išprovokavo reklaminis konservatorių video kūrinėlis, kuriame I. Degutienė žvaliu balsu dėsto apie pasiekimus valstybėje – tarsi tai būtų kita valstybė, o ne ta, kurioje saugumas seka net jos pačios 85 metų motiną, Generalinis prokuroras yra visiškas nulis, o VSD veikia prieš valstybę ir jos piliečius.

PREMJERUI NEDERA MELUOTI.

Keli klausimai A. Kubiliui

Ekspertai.eu

Skandalingai nusivylę A. Kubiliaus pastangomis išvengti atviro pokalbio apie esmę – t. y. paaiškinimo visuomenei apie valstybei kilusias grėsmes – ekspertai.eu apeliuoja į premjero sąžinę ir gėdos jausmą, klausdami:

Ar viešus valdžios atstovų ir visuomenininkų susitikimus galima vadinti "purvinomis juodosiomis technologijomis"?

Ar tikrus įrašus galima vadinti "tariamais"?

Ar premjerui dera nykia meluoti, apsimetant, kad įrašai netikri?

Ar premjerui neatrodo, kad tai, apie ką viešame pokalbyje papasakojo Seimo pirmininkė, ne tik prieštarauja Lietuvos eu-

ropietiškos demokratijos tradicijoms, bet ir yra nusikalstama?

Ar premjero nenuvilia tai, kad Seimas yra tapęs butaforine institucija, kad valstybei svarbūs sprendimai yra priimami ne laisvai, o gyvenant baimėje?

Ar premjeras, meluodamas apie "tariamus" įrašus, sielos gelmėje nejaučia, kad Seimo pirmininkės pasisakymą derėtų vertinti kaip kvietimą atvira diskusijai apie apgailėtiną

valstybės būklę?

Ar premjero neverčia susimąstyti net ir tai, kad diskusiją išprovokavo ne kas kitas, o jo partijos kolegė ir parlamento vadovė, papasakojusi apie valstybėje vykstančius šurpius dalykus?

Ar premjerui neatrodo, kad pačios šlykščiausios juodosios technologijos yra už mokesčių mokėtojų milijonus transliuojami veidmainiški konservatorių reklaminiai klipai, kuriuose

nesibodima pūsti piliečiams į akis miglą apie tariamus Lietuvos pasiekimus, kai ta Lietuva baigia paskęsti melo srutose?

Todėl pasikartosime: jei rinkimų kampanijos metu galima taip mulkinti Lietuvos piliečius, nuslepiant tikrąją padėtį valstybėje, tai ne tik galima, bet ir PRIVALU viešinti įrašus, parodančius, kas yra po šia reklamine pudra.

APGAILĖTINA:

NACIONALINIO SAUGUMO IR GYNYBOS KOMITETO

PIRMININKAS GRASINA EKSPERTAI.EU

Ekspertai.eu

TAUTA IR KIEKVIEŠAS PILIETIS TURI TEISĘ PRIEŠINTIS BET KAM, KAS PRIEVARTA KĖSINASI Į LIETUVOS VALSTYBĖS NEPRIKLAUSOMYBĘ, TERITORIJOS VIENTISUMĄ, KONSTITUCINĘ SANTVARKĄ.

Užuot kalbėjęs apie esmę – šurpią padėtį valstybėje, kurią atskleidė ekspertai.eu paviešintas Seimo pirmininkės Irenos Degutienės pasisakymas – Seimo Nacionalinio saugumo ir gynybos komiteto pirmininkas Arvydas Anušauskas ėmėsi pilstyti purvą ir samprotauti apie galimybes nubausti ekspertai.eu.

"<...> dabar platinamas ir komentuojamas neaiškus, akivaizdžiai neteisėtas įrašas, kurį visais būdais mė-

ginamas priskirti Seimo pirmininkei. Žinoma, kad jos politinės oponentės apygardoje bendrapartiečiai naudoja šią nešvarią rinkiminę technologiją, nėra nuostabu. Nes tiesa ar teisingumu čia net nekvepia. Tai yra netiesos kvapas. Keisčiau, kad niekas neklauso, kaip galima vieną aukščiausių valstybės pareigūnų šantažuoti tariamu įrašu, ir ar bet koks privatus asmuo, be kito asmens sutikimo (nekalbant apie aukštą valstybės pareigūną), gali įrašinėti pokalbius ir likti nebaudžiamas? Atsakymą, manau, sužinosime tik po rinkimų." – rašo A. Anušauskas (kalba netaisyta).

Deja, šis įtakingo konservatoriaus ir vieno iš įtakingiausių asmenų valstybėje pasisakymas skleidžia

labai negerą kvapą.

Apgailėtina, kad tokią aukštą padėtį užimantis asmuo, kaip A. Anušauskas, niekaip neįstengia patikėti savo paties ausimis. Tos ausys, net jei nepasižymi absoliučia muzikine klausa, turėtų be didelių sunkumų atpažinti savo partijos kolegės balsą. O ausų savininkas, įvykus šiai nesudėtingai atpažinimo operacijai – suvokti, kad įrašas yra ne "visais būdais mėginamas priskirti Seimo pirmininkei", o šiuolaikinėmis technikos priemonėmis tiksliai ir autentiškai perteikiantis jos balsą ir liudijimą. Tuo labiau, kad pokalbio faktą patvirtino ir kiti jame dalyvavę visuomenininkai, pavyzdžiui, Darius Kuolys arba Liudvika Pociūnienė.

Sunku suprasti, kaip tokių klausos ir suvokimo

sutrikimų turinčiam asmeniui galima patikėti spęsti nacionalinio saugumo klausimus. Antra vertus, šiais defektais nereiktų labai stebėtis, nes I. Degutienė būtent A. Anušauską įvardija kaip vieną iš stabdžių, trukdančių įgyvendinti valstybei būtinas per-tvarkas.

Taigi, sakydamas, kad I. Degutienei yra "mėginamas priskirti" jos pačios balsas, A. Anušauskas skleidžia netiesos kvapą.

Dar keisčiau, kad šis aukštas pareigūnas nė žodžiu neužsimena apie įrašo turinį, nors tai tiesiogiai priklauso jo kompetencijai. A. Anušauskas visais būdais bando apsimesti, kad Seimo pirmininkė – antrasis asmuo valstybėje –

nepasakė, kad ta valstybė ritasi į autoritarinį režimą, parlamentas yra valdomas komandomis iš prezidentūros, o Valstybės saugumo departamentas seka net pačią I. Degutienę ir jos artimuosius. Bet galbūt Seimo Nacionalinio saugumo ir gynybos komiteto pirmininkui šie dalykai jau seniai yra žinomi? Tokiu atveju tenka priminti, kad asmuo, dangstantis tokius veiksmus, pats tampa antikons-titucinio valstybės užvaldymo bendrininku.

Lieka tik paklausti: kiek ilgai aukšti valstybės pareigūnai galės meluoti ir dangstyti nusikaltimus nebaudžiami?

Dar kartą apie tai, kad reikia išdrįsti

Erika Drungytė kalbina kandidatą į LR Seimą Saulių Stomą

E. D. Ar šiandieną, visokiųjų skandalingų istorijų fone, dar galime tikėti, jog antrasis rinkimų turas pakeis padėtį Lietuvoje?

Saulius Stoma: Antrame dalyvauti būtina. Pirmajame mes aiškiai pamatėme įvairius demokratijos trūkumus, o antrasis turas gali suteikti šansą pamatyti tikruosius rezultatus. Drįstu tikėti, kad manipulatoriai ir balsų pirkėjai, išsigandę to, kas nutiko, atsitrauks, bijos taip atvira daryti savo juodus darbus. O svarbiausia, kad žmonės ateitų į rinkimus ir išreikštų tikrą savo valią. Nes pamatę, kas vyksta VRK, koks stebėtojų darbas, kokia bejėgė policija, jie gali neiti ir išreikšti savo nusivylimą. Bet tai būtų blogiausia, kas gali atsitikti. Atvirkščiai, turėtume parodyti, kad mūsų negalima taip lengvai sužlugdyti. Jei norime permainų, turėtume ir ateiti antrąjį turą, ir balsuoti už tas partijas, kurios ketina imtis pertvarkų, kad būtų įtvirtintas teisingumas. Teisingumas visose gyvenimo sferose. Mums tikrai reikia drąsių žmonių. Jeigu jau Seimo pirmininkė dejuoja, kad nieko negali pakeisti, tai labai svarbus ženklas, jog situaciją reikia keisti iš esmės.

E. D. Tačiau Seimo pirmininkė – ne eilinis Seimo narys, jei ji nieko negali – kaip galės naujieji parlamentarai?

S. S. Drąsūs žmonės ir yra drąsūs todėl, kad nepratę eiti į kompromisus. Lengva visur dejuoti – darbe dejuoti, šeimoje dejuoti. Tai tarybinių laikų virtuvės inteligentai, kurie dejuoja, bet nieko nedaro. Čia ko gera toks tarybinių laikų inteligentų mentalitetas – dejuoti, šlykštėtis valdžia, neiti į tą valdžią ir toliau dejuoti, ir toliau šlykštėtis. Toks uždaras ratas. Bet gal reikia pakeisti tradicijas? Ne tiek įstatymus, kiek elgesio tradicijas. Jei aukščiausius postus užimantys imtų gerbti žmogaus teises ir neleistų pavaldiniams to sovietizmo tęsti, daug kas pasikeistų. Tada ir žmonės pradėtų keistis. Visi pradėtų žaisti pagal kitas taisyklės – kai žmogaus, o ne valdžios interesas būtų pirmoje vietoje.

E. D. Kaip pats vertinate emigrantų pareiškimus apie balsavimo klostojimus? Ar nereiktų anuliuoti ten vykusių rinkimų rezultatus?

S. S. Didžiulis skandalas įvyko, kai Seime visos sisteminės partijos nubalsavo prieš teisės balsuoti internetu suteikimą emigrantams. Tai buvo didžiulis smūgis išeivijai, ji vėl

buvo atstumta. Norėtusi tikėti, kad naujas Seimas padarys daugiau veiksmų, siekdamas integruoti išeivius į mūsų gyvenimą. O dėl balsavimo rezultatų, tai dabar eskaluojama, kad daugiausiai pažeidimų padarė Darbo partija, nors Tvaraka ir teisingumas buvo dar aktyvesni ir pajungę administracinius resursus, taigi šiuose rinkimuose buvo naudojamos visos įmanomos priemonės. Tačiau pažvelgus į išeivių balsavimo rezultatus matyti, jog prieš jų klostojimo prisidėjo dar

Lietuvos didžiausia problema, kad svarbiausioms institucijoms vadovauja prisitaikėliai.

ir valstybinės struktūros. Taip atrodo, kad ambasados buvo gavusios tam tikrus nurodymus. Neaišku, kokiais metodais buvo veikama, bet kad akivaizdžiai buvo klostojami išeivijos balsavimo duomenys. Labiausiai neatitiktimai išryškėja palyginus išankstinio ir tiesioginio balsavimo rezultatus. Tačiau analogiški skir-

tumai ryškiausiai matyti ir Lietuvoje, kad ir mano apygardoje. Labai jau nesutampa vienos ir kitos formos balsavimų proporcijos.

E. D. Bet mūsų VRK vadovas, teisėtvarka teigia, kad jie neturi instrumentų suvaldyti situaciją. Kaltina vieni kitus, įstatymus.

S. S. Teisėsauga rinkimus paliko be priežiūros. Aš jau nekalbu apie tai, ką veikė Valstybės saugumo departamentas, kuris turėtų ginti konstitucinę santvarką, o ne kažkokius neaiškius uždavinius spręsti. Visi tik kalba apie demokratiją, o parodyti valią ginti demokratiją nėra kam. Ir minėtos institucijos šios valios visiškai neturi, jos yra prisitaikėliškos. Prieš rinkimus ir Vaigauskas, ir VSD teigė, kad rinkimų įstatymai pakankami ir galima gerai dirbti. Dabar kalba, kad reiktų griežtinti. Bet juk esmė ne įstatymo griežtumas, o valstybės institucijų pasiryžimas dirbti. Gal vadovai pernelyg bijo? Kodėl VRK pirmininkas taip ilgai dirba tame pačiame poste? Nes jis visiems geras, prieš nieką neišsišoka, nekovoja už teisingumą. Lietuvos didžiausia problema, kad svarbiausioms institucijoms vadovauja prisitaikėliai.

E. D. Ko palinkėtumėte

Lietuvos žmonėms prieš antrąjį rinkimų turą?

S. S. Pirmiausia – kad būtų aktyvūs valstybės kūrėjai ir darytų esminę įtaką išreikšdami savo valią. Antrasis turas gali padėti žmonėms patikėti, kad demokratija dar gyva. Jei perkamos mažumos nelems rezultatų, o nulems mažančioji dauguma, tada nebus taip blogai, kaip gali būti, jei balsuoti žmonės neis. Aš asmeniškai šiandieną matau vienintelę realiai nusitekusių permainoms jėgą – Drąsos kelio partiją. Nes visos kitos sužais joms įprastus žaidimus, viską sudėlios taip, kaip reikia ne žmonėms, net ne partijoms, o taip, kaip reikia oligarchinėms grupėms, kurios kontroliuoja Lietuvos politinę sistemą. Todėl naujajame Seime labai reikia, kad dalyvautų Drąsos kelio politinė jėga, kuri paremtų būsimos valdžios teisingus politinius sprendimus ir priešintųsi neteisingsiems sprendimams. Tai būtų pakankamai stiprus visuomenės instrumentas, galintis paveikti Seimo darbą, galintis pasipriešinti bandymams toliau tvirtinti oligarchinę valdžią.

Diskusija Klaipėdoje: Ar išsaugosime demokratinę Lietuvą?

Neringa Lašienė

Į tokią diskusiją klaipėdiečius spalio 22-ąją sukviėtė politologai ir politikai: Naglis Puteikis, Antanas Kulakauskas, Saulius Šiliauskas, Vytautas Rubavičius ir Darius Kuolys. Klaipėdos universiteto Didžiojoje auloje gausiai susirinkę piliečiai svarstė, kaip išsaugoti savo Respubliką laisvą.

Jei atsiras daugiau dalyvaujamųjų demokratijos

„Valstybė užvaldyta, Lietuva krypta Lukašenkos režimo linkme – kaip tokius savo pareigūnų perspėjimus mes turėtume vertinti?“ – pradėdamas diskusiją klausė D. Kuolys. Jis kvietė pasvarstyti, kokie iššūkiai Lietuvos demokratijos laukia, ar galime tikėti, kad naujasis Seimas tikrai bus Tautos atstovybė, sauganti mūsų teises ir tautos laisvę.

„Lietuvoje visi formalūs vakarietiškos liberalios demokratijos požymiai yra įtvirtinti Konstitucijoje, –

teigė prof. Antanas Kulakauskas. – Yra partijų konkurencija, laisvi rinkimai. Sisteminių diktatūrinių jėgų Lietuvoje nėra. Tačiau demokratija, kurią turime Lietuvoje, yra atstovaujamoji: renkame partijas, kurios atstovauja įvairiems sluoksniams. Vakaruose jau keli dešimtmečiai daug kalbama apie atstovaujamosios demokratijos krizę. Klausama, ar partijos išties adekvačiai išreiškia visuomenės susisluoksniavimą, jos interesus, ar jos randa bendrą vardiklį? Ar rinkimai yra tas mechanizmas, kuris leidžia padėti keisti? Ar taip galima sušvelninti socialinę nelygybę, kuri Lietuvoje,

kaip pastebi skandinavai, yra aiškiai per didelė? O svarbiausias dalykas, skiriantis mus nuo Vakarų, yra tai, kad neturime pilietinės visuomenės – tėra jos užuomazgos. Vadinasi, nėra jėgos, kuri galėtų stipriau paveikti valdžios sprendimus. Šiandien reikia dalyvaujamųjų demokratijos. Mitinginės jos formos tinka protestams, – sakė A. Kulakauskas, – bet tam, kad valdžia priiminėtų tinkamus sprendimus, reikalingos organizacinės struktūros, ir visų pirma – rimtai veikiančios savivaldos, kur sprendimus priimtų bendruomenės.“

Jei išlaisvinsime Seimo

narius nuo partinės nomenklatūros

Darius Kuolys priminė Cicerono mintį, kad viena didžiausių grėsmių laisvai respublikai yra korupcija, kuri suėda, sužlugdo respubliką.

Naglis Puteikis tam pritarė: „Kas iš to, kad rinkimai vyksta, net jei jie nesuklastojami, kas iš to, kad Seimo nariai tarsi atstovauja tiems gyventojams, kurie juos išrinko, jei Seimo nariai priversti paklusti politinių elitų valiai, kurią veikia išorinės jėgos. Blogio šaltinis yra ne Seimas, o nomenklatūrinės partijų vadovybės, – teigė Seimo narys. – Partijų elitai

ir anoniminės jėgos grupuotės valdo Lietuvą, jie apdovanoja saviškius, jie susitaria tarpusavyje ir nurodo, kokius įstatymus reikia priimti, o eiliniai Seimo nariai tuos elitus tik aptarnauja.“ Kaip tą sistemą būtų galima pakeisti? „Stiprinant piliečių ir jų išrinktų Seimo narių ryšius, Seimo narių atskaitomybę piliečiams.“ Iš Lietuvos Sąrašo programos N. Puteikis sakė persirašęs nuostatą, kad piliečiai turėtų teisę nusivylę išrinkto Seimo nario veikla inicijuoti pirmalaikius rinkimus savo apygardoje. Seimui reikalingi žmonės,

Nukelta į 5 psl.

Atkelta iš 4 psl.

nepasiduodantys partinių numenklatūrų ir grupuočių spaudimui. Jis teigė, kad kartu su būsimais parlamentarais Vitalijumi Gailiumi ir Povilu Urbšiu nesitaikstys su politinio elito žaidimais ir gins demokratinę valstybę nuo grupuočių savivalės.

Saulius Šiliauskas pabrėžė, kad pagrindinė grėsmė mūsų demokratijai yra ta, kad Lietuvoje nėra pakankamai sutelkta socialinio ir politinio kapitalo. Yra didžiulis nepasitikėjimas tarp valdžios ir piliečių. Partijos rinkėjų lūkesčių nepatenkina ir žmonės jomis nusivilia. Politikai yra nekontroliuojami – juos reikia priversti jausti atsakomybę. „Grėsmės demokratijai glūdi mummyse: ar mes nusiteikę priimti taisyklės ir žiūrėti, kad taisyklės būtų visiems taikomos vienodai“,

– tvirtino politologas.

Jei į Seimą rinksime drąsius, principingus bendruomenių užaugintus politikus

Vytautas Rubavičius pareiškė nemanas, kad gyvename demokratinėje valstybėje. Procedūrinės demokratijos bruožai akivaizdūs, bet mūsų „demokratija“ neturi turinio. O korupciją sunaikinti Lietuvoje sunkiai įmanoma, nes pati valstybė buvo statoma ant korupcijos pamatų, ir visuomenė į tai buvo įtraukta. Kaip vieną ryškesnių pavyzdžių V. Rubavičius paminėjo žemės reformą: žemės grąžinimas ir žemės sklypų perkėlimas į kitas Lietuvos vietas, t. y. žemės pavertimas kilnojamoju turtu, yra precedentinis. „Deklaruojama viena, o žaidimo taisyklės kitos. Žemėtvarka, teisėsauga įtraukė žmones į korupcinius

žaidimus, ir tai yra pamatai, ant kurių statėme savo valstybę. Koks politinis elitas kūrė sistemą? Buvo sukurta

Procedūrinės demokratijos bruožai akivaizdūs, bet mūsų „demokratija“ neturi turinio. O korupciją sunaikinti Lietuvoje sunkiai įmanoma, nes pati valstybė buvo statoma ant korupcijos pamatų, ir visuomenė į tai buvo įtraukta

ta pati partinės nomenklatūros valdžia, ji apaugo naujais žmonėmis, bet mentalitetas liko tas pats: „valdo parti-

niai“. Sovietinis mentalitetas puikiai prisitaikė. Liaudies turtas atiteko tam sluoksniui, kuris faktiškai turi valdžią. O liaudis registruojasi Miesto banke... 22-aisiais nepriklausomybės metais apie 430 tūkstančių žmonių prašo jiems pagelbėti maistu... Ar jie gali kurti valstybę, jei prašo sušelpiti juos duona? Pas mus demokratija yra simuluojama. Stojant į Europos sąjungą Europa nekėlė politinių sąlygų, o apibrėžė tik ekonomines. Europos sąjungai turbūt reikalingi tokie eliti, kurie išmano valdžios technologijas ir sugeba suvaldyti visuomenės įtampas, kurios pas mus išsilieja savižudišku būdu – emigracija.“

Į diskusiją įsijungęs rašytojas Liudvikas Jakimavičius teigė, kad demokratijos esmė – pagarba žmogaus teisėms ir žodžio laisvė. Pasak jo, būtent

esmės Lietuvos demokratijai ir trūksta: žmogaus teisės nuolat šiuurkščiai pažeidinėjamos, o laisvo žodžio erdvė sparčiai siaurėja. Visuomenė skatinama to nepastebėti, su tokia tikrove susitaikyti.

Naglis Puteikis pabrėžė: Lietuvos demokratija priklauso nuo bendruomenių savivaldos, ir kol neturėsime mažųjų savivaldybių, įgalios savivaldos, tol neturėsime kokybiškų politikų, kokybiškų Seimo narių. „Drąsius, principingus politikus turime auginti bendruomenėse. Tada ir Seime padorių, drąsių žmonių bus daugiau. Tokiu būdu – lėtai, bet užtikrintai – mes galime keisti ir Kauno, ir Klaipėdos ir visos Lietuvos politinę aplinką. Taip galėsime išsaugoti ir laisvą Seimą, ir demokratinę Lietuvą“, – sakė Naglis Puteikis.

Tiesos.lt

DRAŠOS KELIAS

NERINGA VENCKIENĖ
Naujamiesčio apygarda nr. 1

AURELIJA STANCIKIENĖ
Antakalnio apygarda nr. 3

GINTARAS DRUČKUS
Centro apygarda nr. 13

ALGIRDAS PATACKAS
Žaliakalnio apygarda nr. 14

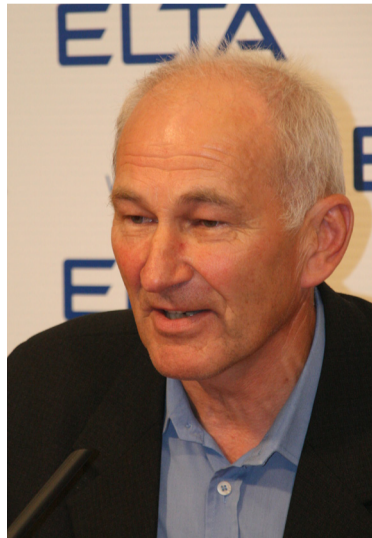
ZENONAS ŽYMANČIUS
Kalniečių apygarda nr. 15

SAULIUS STOMA
Dainavos apygarda nr. 16

DAINIUS DANILEVIČIUS
Pramonės apygarda nr. 17

JONAS VARKALA
Panemunės apygarda nr. 18

AUDRONĖ SKUČIENĖ
Kauno kaimiškoji apygarda nr. 66

ATGAL Į NE SAVĄ LIETUVĄ NE SAVO NORU?

Zita Čepaitė

Rinkimų sekmadienį poros valandų ilgumo eilė prie Lietuvos ambasados sudarė įspūdį, kad balsuojama labai aktyviai. Teisės balsuoti, kaip ir visų kitų savo teisių, lietuviai laukė kantriai. Ir nors susidarė vietinius praeivius stebinusi eilė, pasirodo, balsavo tik 2 procentai emigrantų. Tai turbūt tie, kas grįš į Lietuvą? Bet ar neatsitiks taip, kad daugeliui teks į Lietuvą ne savo noru grįžti?

Aš balsavau, nors apie grįžimą dar negalvoju. Ir ketverių metus, matyt, negalvosiu, nes nenoriu būti uspaskichų valdoma. Been there seen that, kaip sako anglai. T. y. jau buvau ten, mačiau, koks jovalas verdamas, ir ko darbičiai į Seimą ir ministerijas puola. Tikrai ne dėl to, kad algas ar pensijas pakeltų ar bedarbiais pasirūpintų. Tie patys veidai ir tos pačios metodikos, kaip ir prieš 8 metus, ir pirmose gretose vėl tie, kas atvirai tyčiojosi ne tik iš paprastų žmonių ir to, kaip juos lengva mulkinti, bet ir iš savo ne tokių turtingų bendrapartiečių, su kuriais galima nesiskaityti.

Iš savo brolių ir sesių emigracijoje neretai išgirstu – ką Lietuva norėjo, tą ir

gavo. Patinka mulkintojai ir papirkinėtojai, tegu gyvena jų valdomi, juk į save panašius renka. Žodžiu, mes, emigran-

Graudu, kad kalėjimo vertybes išpažįstantys žmonės gali nulemti Lietuvos ateitį.

tai, aukštesnės prabos, mes geriau išvis rinkimuose nedalyvausim, negu rinksim į save panašius, smagiau pasišaipyti iš to, kas toje, sava nebelaikomoje, Lietuvoje dedasi. Ar ne tiesą sakau, mieli Anglija.lt skaitytojai?

Tiesą sakant, dėl vieno dalyko balsavę emigrantai tikrai gali didžiulis – jie mažiausiai balsų atidavė tai partijai, už kurią gausiausiai balsavo kaliniai. Kalinių prioritetai – skanesnis kšnis, nesvarbu iš kur ir kaip gautas papildomas litas, ir kad nemušų. Nemažai žmonių net laisvėje gyvendami tuos pačius prioritetus renkasi. Graudu, kad kalėjimo vertybes išpažįstantys žmonės gali nulemti Lietuvos ateitį.

Britanijoje kaliniai neturi balso teisės. Dauguma britų įsitikinę, kad asmenys, pažeidę įstatymus, kenkiantys visuomeninei tvarkai, netenka teisės daryti įtaką visuomenei išsirenkant valdymo organus. Europos Sąjunga spaudžia, kad kaliniams balsavimo teisė būtų

suteikta. Britanija nesutinka. Ir tai tik vienas iš ginčų, įžiebiančių kibirkštis tarp Europos Sąjungos ir Jungtinės Karalystės. Tų ginčų yra ir daugiau. Vis aštresniu ginčo objektu tampa migrantai. Kaip Lietuvai grėsmę kelia nesuvaldoma emigracija, taip Britanijai – nesuvaldoma imigracija.

Britanija ieško sprendimo. Ir jis subrendo – tai referendumas dėl narystės ES. Tiesa, jis nebus rengiamas iki 2015 metų, tačiau šiai idėjai iš principo pritarta aukščiausiuose politiniuose sluoksniuose. Ir ne tik. Jau atsiranda dėliojančių, kaip po referendumo, kuriame, visuotinai tikima, bus pasakyta už išstojimą iš Europos Sąjungos, reikės elgtis su rytų europiečiais.

Scenarijus piešiasi nelabai smagus. Kai kurie strategai prabyla apie privalomą deportaciją bei teisių į bet kokią valstybės paramą bei pašalpas suvaržymą. Žodžiu, atvažiuot, padarėt darbus, kurie patiems britams dirbti nemalonūs, ir varykit namo. Ir grįžtančiųjų tada bus tikrai ne du procentai.

Gal taip neatsitiks? O jeigu? Va tada bus skanu graužti nagus dėl to, kad nerūpi, kas valdys tą „ne savą“ Lietuvą, į kurią gali tekti grįžti ne savo noru. www.anglija.lt

JUNGTINĖ KARALYSTĖ TRAUKIASI IŠ EUROPOS SĄJUNGOS

Mindaugas Peleckis

Apie tai prabilo patys britai per vieną pagrindinių savo dienraščių „The Telegraph“ spalio 23-iają. Daugelis ir Lietuvoje jau seniai nutuokia, kad Jungtinei Karalystei neapsimoka būti Europos Sąjungoje. Ji akivaizdžiai byra, nenori netekti svaro (analogiškai kitos valstybės nori susigrąžinti savo nacionalines valiutas), o ir imperinė didybė – neatskiriamas nuo britų dalykas.

„Realiai Jungtinė karalystė jau yra išėjusi iš Europos Sąjungos, tačiau reikia tik sugalvoti, kaip apsimesti, kad dar tebesame ES nariai“, – atvirai rašo laikraštis.

Tiems, kas nežino, reikėtų paminėti, jog Jungtinė Kara-

lystė ketina visiškai išmesti lauk vadinamąją Europos Sąjungos Trečiąją Postulatą (Pillar III) – jurisdikciją ir vidaus reikalus (Pillar I yra vieninga rinka, Pillar II – užsienio reikalai).

Tai – tikra revoliucija. Naikinamos net 130 direktyvų. Tony Blairas išsiderėjo Pillar III išmesti lauk iš Jungtinės Karalystės 2014-aisiais, tada visa britų jurisdikcija pereitų į Britanijos aukščiausiojo teismo rankas.

Britai nusivylę, kad Europos Sąjungos „antiteroristiniai įstatymai“ galiausiai išsigimė, tiksliau, jie imti naudoti, pavyzdžiui, bausti žmones, nesusimokėjusius už mašinos parkavimą. Laisvo

žodžio nebeliko. Ekstradicija realiai negalioja (Vokietija irgi ignoruoja šį dalyką – ji net buvusio SS nario neatiduotų, tarkime, Danijai.) Kol Europos Sąjunga kuria naujus bankų ir fiskalinės sąjungos planus, britai eilinį sykį suvokia, kad euroskeptikai buvo teisūs – euras nepasiteisino. Tiesa, vieningos laisvosios rinkos (jai sukanka 20 metų) – Margaret Thatcher nuopelno – britai prarasti nenori, to nenori ir Europos Sąjunga.

Britai sako: mes galime būti gerais Europos kaimynais.

Kitaip tariant – good bye.

LEONARDAS PILKAUSKAS: „GRĮŽAU TIESIOG MUZIKUOTI“

Profesionalus džiazas muzikantas, kompozitorius, aranžuotojas ir muzikos mokytojas Leonardas Pilkauskas, grojantis saksofonu, klarnetu ir fleita, po ilgus metus trukusių studijų bakalauro studijų Hagos Karališkoje konservatorijoje bei magistrantūros Amsterdamo konservatorijoje Olandijoje, grįžo į tėvynę. 28-erių metų tarptautinių džiazas projektų lyderis, rengiantis koncertus Lietuvoje ir užsienyje, savo socialiniuose tinkluose atskleidžia, kad jo kūrybą paveikė didieji filosofai, rašytojai humanistai, antropologai ir net šamanų tyrinėtojai bei jų veikalai. Visa tai inspiravo muzikos kalbą L. Pilkausko kūryboje, o eklektiškai kūrėjo komponavimo laisvei įtaką padarė tokie kompozitoriai kaip O. Messiaen'as, S. Rachmaninovas, I. Stravinskis, J. S. Bachas ir kt. Kūrėjas domisi siurrealistiniais ir abstrakčiais meno kūrinių bei prasitaria, kad savo kūryboje muzikines formas konstruoja iš naujo įsivaizduodamas jau buvusias akimirkas.

Tokiais bruožais pasižymi ir pavasarį atsiradęs L. Pilkausko projektas „Re:Muzika, kuri gimė vakar“. Keliuose Lietuvos miestuose jau koncertavęs jaunų muzikantų kolektyvas savo klausytojams pateikia visiems puikiai pažįstamas, bet naujai aranžuotas senosios estrados dainas „Vėjas man pasakė“, „Elektrėnų žiburiai“, „Žvaigždutė“ ir kt. Su šio projekto sumanytoju kalbamės apie sugrįžimą į Lietuvą, kūrybos procesus bei naujų idėjų paieškas.

Neseniai baigė mokslus Amsterdame, vienoje geriausių džiazas mokyklų Europoje ir grįžai atgal į Lietuvą. Kaip sekasi integruotis į vietinę muzikos rinką? Kaip vertini čia grojančius muzikantus, juos ruošiančias mokyklas?

Iš vienos geriausių džiazas konservatorių Vakarų Europoje grįžau atgal į vieną geriausių vietinių rinkų Rytų Europoje, tačiau nesu nusitaikęs į ją integruotis. Po ištisų dešimties metų aukštojo mokslo įstaigų lankymo grįžau tiesiog muzikuoti. Tiesą sakant, man sekasi. Vasaros pradžioje turėjau galimybę surengti koncertą Švedijoje, „Herrang“ lindyhopo stovykloje, su jaunais ir talentingais muzikantais pradėjome idomų projektą „Re: Muzika, kuri gimė vakar“, kompozitorius Marius Salynas pakvietė bendradarbiauti savo projekte (girdėjau, kad mūsų įrašytą dainą groja radijo stotis LRT Opus), su tarptautiniu kolektyvu „John Albert Group“ tarp šešių geriausių jaunų džiazas kolektyvų dalyvavome konkurso „Jazz Hoeilaart 2012“ finale Belgijoje (mums atiteko ketvirtoji vieta), laukia ateities darbai ir iššūkiai.

Vertinti vietinių muzikantų nemoku, todėl galiu tik džiazas kiekvienu talentu atskirai. Dėl muzikantus ruošiančių mokyklų taip pat mažai galiu pasakyti, nes Lietuvoje dalykai dėstomi vienaip, o užsienyje - visai kitaip. Ir tai yra normalu - visur galima įžvelgti tiek plusų, tiek minusų.

Tavo naujausias projektas „Re: Muzika, kuri gimė vakar“ dedikuotas senosios estrados ir lietuvių kompozitorių sukurtoms dainoms. Šios dainos atsirado Lietuvai esant pačiose įvairiausiose istorinėse ir kultūrinėse situacijose, todėl kiekviena iš šių dainų turi savo atskirą istoriją ir reikšmę. Ar šie aspektai turėjo įtakos renkantis projekto repertuarą? Kaip tai paveikia ir patį kolektyvo kūrybinį procesą kuriant naujas populiarių dainų aranžuotes?

Tai, kad kiekviena senosios estrados daina turi savo istoriją ir reikšmę, mane skatina daugiau domėtis tuo laikotarpiu, kai šios dainos buvo kuriamos. Tačiau panašūs aspektai pasirenkamo repertuaro neformuoja, nes daugiausia kolektyvo pastangų reikalauja kūrybinis dainų skambesio atnaujinimo procesas. Kol kas renkamės mums labiausiai patinkančias senosios estrados dainas, kurios yra nesunkiai atpažįstamos.

Galėčiau išskirti ir tai, jog labai vertinu kolektyvo narių pagalbą perkuriant dainas. Pvz, turiu idėją, kuri, man atrodo, būtų įdomi, apie naują dainą kolektyvo repertuarui. Pirmiausia mano galvoje skamba įsivaizduojamas tos dainos skambesys - koncepcija. Tuomet savo idėją pasidalinu su Giedriumi (Giedrius Nakas yra kolektyvo klavišininkas - red. past.) ir mes pradėdami kartu ieškoti skambesio. Išbandome daug variantų, kol pasiekiamo tam tikrą susitarimą, kaip daina galų gale turi skambėti. Panašiai buvo nutikę ir su kolektyvo vokaliste Kotryna Janutaite, kuomet ji pasiūlė dainą ir skambesį, o aš tiesiog parašiau tai dainai naują aranžuotę.

Esi ne tik profesionalus muzikantas, tarptautinių džiazas projektų lyderis, bet ir muzikos mokytojas. Kuo pasižymi dabartiniai mokiniai? Kokią savo patirtį stengiesi jiems perduoti?

Jie pasižymi tuo, kad yra dabarties mokiniai. Jie skiriasi nuo praeities ir ateities mokinių, nes yra formuojami dabartinio laiko gyvenimiškų, egzistencinių, politinių, ideologinių reiškinių bei, iš esmės, veikiami savo tėvų elgesio. Mokiniais nesistengiu perduoti jokios ypatingos patirties, bet siekiu, kad muzikos pamokos netaptų tam tikru teorinės pamokos pavidalo laiko praleidimu. Stengiuosi kalbėti apie šiuolaikinę muziką, sukelti diskusijas, bandyti protauti, kaip šiuolaikinė muzika sąveikauja

su kitomis artistinėmis šakomis ir t.t. Kadangi esu jaunas mokytojas, pastebiu daug įvairių niuansų, susijusių tiek su mokytojo darbu, tiek ir su dabartinių mokinių gebėjimais dirbti su nauja medžiaga. Šiuolaikinės mokyklos darbas po truputi išgyvena pedagoginio darbo atsinaujinimo procesus ir man džiugu, kad tai skatina pozityvias naujoves.

Greičiausiai, kaip ir daugelis kūrėjų, inspiracijų savo kūrybai ieškai knygoje, filmuose, internete. Kaip vertini lietuvišką renginių pasiūlą, čia atvykstančius meninius

projektus? Kokių dalykų gali pasisemti iš čia vykstančių koncertų, spektaklių ir ko pasigendi?

Savo kūrybiniais procesams įkvėpimo semiuosi įvairiapusiai. Bent jau stengiuos tai daryti. Šį procesą galėčiau įvardinti kaip bendravimą - būdą komunikuoti. Todėl kartais net ir įdomūs žmonės arba atsitikimai gali pastūmėti mane kurti, ar kaip nors kitaip įkvėpti darbui.

Renginių pasiūlos vertinti neįsiimčiau, nes man sunku aprepti viską, kas vyksta. Manau, kad kiekvienas renginys yra

individualus ir savaip reikalingas. Tarkime, paskutinį kartą apsilankiau tarptautinio teatro festivalio „Sirenos“ spektaklyje „Dievo sūnaus veido koncepcija“ (rež. R. Castellucci). Šis spektaklis man paliko įspūdį, kurio turėtų užtekti kažkuriam laikui. Turbūt gerai, kad tokie performansai Lietuvoje nevyksta taip jau dažnai, nes lieka laiko pagalvoti apie įvairius jų aspektus, susijusius su performansą sukūrusio meninko norima perduoti tam tikra idėja. Tiesą pasakius, aš neatsimenu jokio gero koncerto, kurį

Nukelta į 8 psl.

Atkelta iš 7 psl.

būčiau klausęs čia, Lietuvoje, tačiau turbūt tai reiškia, kad artimiausiu laiku dažniau eisiu klausyti koncertų.

Mokslininkai, įvairių sričių sportininkai ar ekstremalūs nuolat ieško žmogaus galimybių ribų. Kokios yra kūrėjo ribos?

Sunku vienareikšmiškai atsakyti. Esu tikras, jog vertingiausia kūryba yra meilės ryšys. Aš nekalbu apie „pirk-parduok“ ar kokius nors romantinius jausmus bei santykius. Man meilė yra išmintis, vedanti į ramybę ir tikėjimą. Tiesa, kiekvienas iš mūsų atskirai renkamės,

kuo norime būti ir kaip save išreikšti. Todėl turbūt tai priklauso nuo atskiro individo galvos kaušo pralaidumo ir jo ryšio su „aukštesnės sąmonės“ pasauliais (jie dar kitaip vadinami Dievu) santykio. Taip aš suprantu kūrėjo ribas. Jos man nėra panašios į galimybių ribas, nors dažnai atrodo, kad aš, kaip žmogus, pats sukuriu sau ribas savo pasirinkimu.

Kokių naujų ir dar neįgyvendintų idėjų turi?

Jų keletas, kurias norėčiau įgyvendinti, taip pat keletą naujų projektų, kuriuos norėčiau įrašyti bei tarptautinių užmojų,

kurie man būtų įdomūs. Tačiau viską išbaigti ir pristatyti man labai trūksta laiko, todėl viskas kol kas „guli stalčiuose“ ir ten dar kažkiek laiko užsiliks. Kitą vertus, jau greitai projekto „Re: muzika, kuri gimė vakar“ pristatymas muzikos klube Tamstos, artėja ir Vilnius Mama jazz festivalis. Taip po truputį ir susidėlioja mano užimtumas, po truputį atsiranda ir bendraminčių.

Kalbino Radvilė Nakaitė

Projektas „Re: Muzika, kuri gimė vakar“ siekia kurti savus džiazos muzikos standartus Lietuvoje, kultūriškai pristatyti įvairių muzikos stilių formas bei atskleisti jaunų atlikėjų improvizacinius sugebėjimus.

Artimiausias „Re: Muzika, kuri gimė vakar“ koncertas 2012 m. spalio 27 dieną, šeštadienį 21:30 vyks muzikos klube „Tamsta“.

**Leonardas Pilkauskas - saksofonas, klarnetas, fleita
Giedrius Nakas - klavišiniai
Kotryna Janutaitė - vokalas
Donatas Bielunskis - bosinė gitara
Augustas Baronas - mušamieji**

Ekspertai.eu drauge su visa šalimi nusprendė paminėti tautos dainiaus Maironio metus. Ką jis, mėgęs posmais aprašyti padėtį Tėvynėje, pasakytų apie šių dienų aktualijas?

APIE KORUPCIJĄ

Šimtinių įbrukti – gal neatsargu: Supyks!.. Bet pralošt jam gali! Ir reikalas tavo praslys kaip ledu, Ir pirštai nebus sutepti. („Vintas“)

APIE ŽINIASKLAIDĄ

Išvilkę žmogų akyse Prieš sočią, žiovaunančią minią, Prekiauja gyva jo dvasia Ir rodo perpjovę krūtinę. („Poetui mirus“)

APIE KULTŪROS PAVELDĄ

Ten apleistos pilys griūva Ant kalnų aukštai; Milžinų ten kaulai pūva, Verkia jų kapai. („Mano gimtinė“)

APIE EMIGRACIJĄ

Ne tiek gal turtų tada turėta, Ne tiek ir dubas išbranginta; Bet savo Žemę daugiau mylėta: Amerikon nesidanginta. („Senelio skundas“)

APIE NUOTAIKAS ŠALYJE

Sunku gyventi žmogui ant sviesto; Visur tik vargas, nelaimės vienos; Nuo nuliūdimo, skaudaus ir kieto, Tulžė apkarto gražiausios dienos. („Sunku gyventi“)

APIE TEISINGUMĄ

Kas vargdienį žmogų, beturtį priglaus, Kad rūmams paskirta žibėtų? Kas širdį parodys dėl vargšo tamsaus, Kad nėra už tai, kas mokėtų? („Beturčiai“)

APIE TARIAMUS BENDRAŽYGIUS

O jis nususuko ir, baltas rankas Gudriai nusiplovęs kaip antras toksai, Pusiaukely ėmė žnairuoti skersai, Ir širdį, ir josios kilniausias aukas Paspyręs kaip pinigą seną. („Taip atsilyginta“)

APIE PILIETIŠKUMĄ

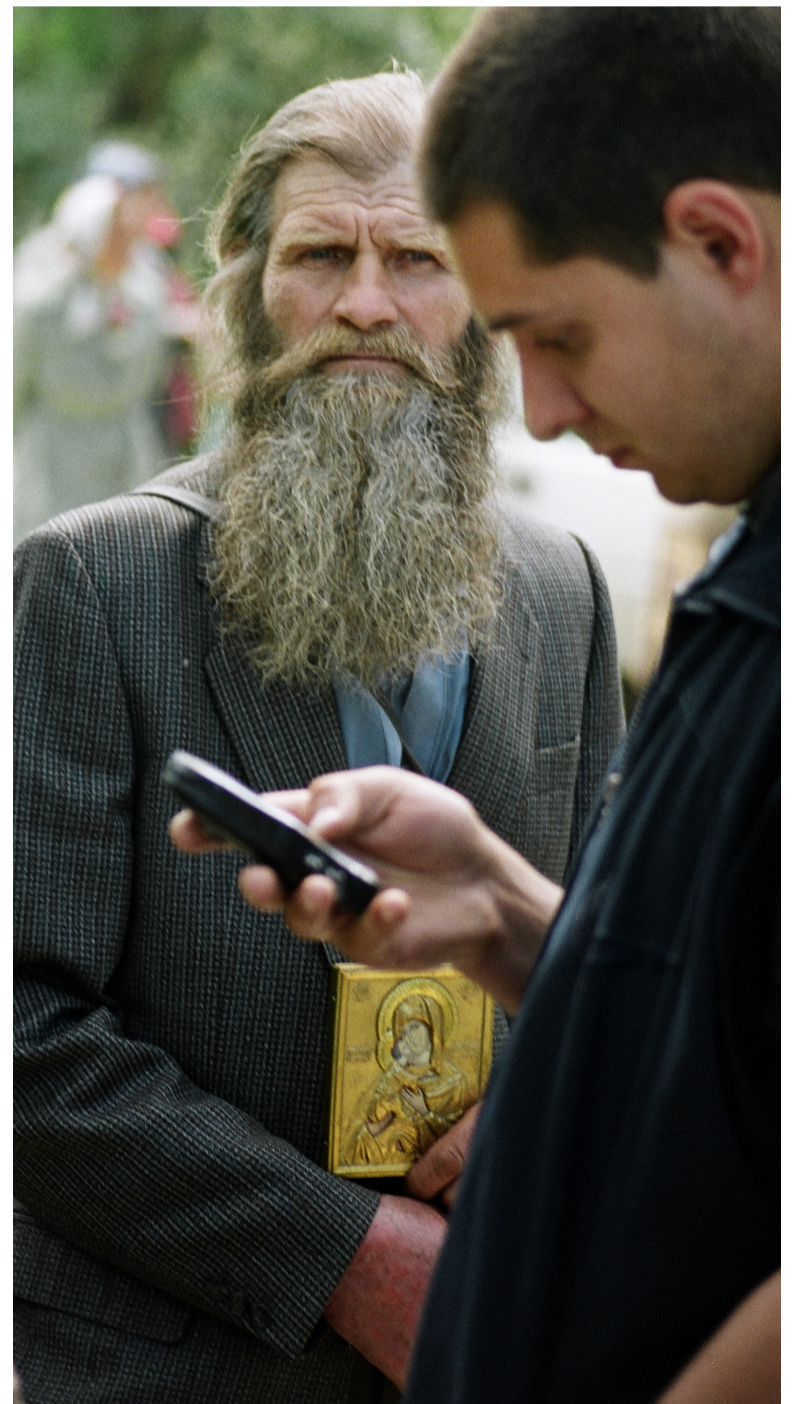
Sudrebėtų kapai!.. Ne kapai didžiavyrių Užmigdyti tarp girių, Tik užmirusios mūsų krūtinės be žado, Be idėjos, be vado. („Aš norėčiau prikelti“)

Juozas Valiušaitis

FOTOESĖ

DVI RYŠIO SISTEMOS

Ukraina, 2004.

VšĮ „Ekspertai.eu“.

Įmonės kodas 302622915

Norintiems paaukoti ekspertai.eu veiklai pinigų reikia pervesti į sąskaitą Pareigūnų kredito unijoje: LT495016200014000321

www.ekspertai.eu – vienintelis priklausomas portalas

Lietuvoje, rašantis apie politinę korupciją.

Portalo ekspertai.eu informaciją atgaminti komercinėse visuomenės informavimo priemonėse be raštiško VšĮ „Ekspertai.eu“ sutikimo draudžiama. Visi kiti informaciją gali laisvai naudoti visais įmanomais būdais, skelbti bet kokia forma ir bet kokiomis priemonėmis, nurodant informacijos šaltinį ir kiekvieną kartą apie tai informuojant el. paštu info@ekspertai.eu.